

[Undervisningsministeren.]

stærke Tilslutning til de korte Kursus i Aargør nødvendig. Om der kommer nogen Besparelse paa Kursus for indeværende Finansaar kan, som jeg nævnte, ikke siges i Øjeblikket, men det har Betydning for Lærerhøjskolen at kunne opslaa saa mange Kursus som muligt med Haab om at kunne gennemføre dem. Den fremkomne Besparelse er kun en rimelig og naturlig Holden igen overfor Opretholdelse af Kursus, der kun har kunnet samle et Faatal af Deltagere. Jeg kan derfor i eet og alt slutte mig til, hvad den ærede Talsmænd for Flertalsindstillingen har gjort gældende. Paa dette Omraade, hvor det drejer sig om at skaffe Adgang for Danmarks Lærerstand til at skaffe sig de bedst mulige Kundskaber, den højest mulige Oplysning, der synes jeg paa ingen Maade, man kan tale om en urimelig Stigning i Udgifterne.

Hvad saa Ændringsforslagene Nr. 302 og følgende angaar, nemlig Forfatterunderstøttelserne, skal jeg sige, at fra andre Sider, visse litterære Kredse og visse Oplysningskredse, visse Forfatterkredse, vil man maa-ske hævde, at i et Land som Danmark med vort ringe sproglige Omraade er en Aarsbevilling paa 150 000 Kr. til dette Øjemed i og for sig ikke stor. Men lad det nu være, som det være vil. Paa en Sum af 150 000 Kr. er der her Tale om — ja, man kan regne det forskelligt ud, men i hvert Fald en ubetydelig Forhøjelse. Den ærede Ordfører har nævnt Tal, der ikke lader sig rokke: knap 800 Kr.s Stigning i Forhold til de tre sidste Aars Gennemsnit. Det ærede Medlem Hr. Pinholt, der kom højest op, regnede med en Stigning paa 2 600 Kr. Det ærede Medlem Hr. Povlsen kom til en Stigning paa 1 100 Kr. Tallene kan selvfølgelig stilles forskelligt op, og man kan naturligvis ogsaa anstille forskellige Betragtninger, efter som man regner Hædersgaverne med eller ej. Det ærede Medlem Hr. Pitzner ankede over, at Forhøjelsen for Forfatteren Johannes V. Jensen op til det, vi kalder en livsvarig Hædersgave, burde være meddelt Udvalget. Det er ogsaa sket. Jeg har i Finansudvalget haft Lejlighed til at meddele mine Grunde til, at jeg allerede i Efteraaret, inden det nedsatte Forfatterudvalg havde afsluttet sine Arbejder, inden jeg kendte Indstillingen, havde besluttet at gaa til Rigsdag og Finansudvalg for at foreslaa Johannes V. Jensens Understøttelsessum paa 2 400 Kr. forhøjet til 3 600 Kr. For denne min Beslutning har jeg givet Grunde i Finansudvalget, og da Forfatterudvalget blev

nedsat, meddelte jeg selvfølgelig dette Udvalg, at jeg havde taget en saadan Beslutning. Jeg havde, som jeg har meddelt det høje Finansudvalg, taget den under Forhold, under Omstændigheder, der gjorde, at jeg ikke kunde overlade dette til Udvalget, som endnu ikke var færdigt med sit Arbejde, da jeg tog denne Beslutning, som enhver Minister maa have Lov at tage, som Stillingen her forelaa. Det har jeg meddelt Udvalget, og Udvalget skriver det i sin Indstilling af 27. Februar i Aar. Det skriver:

„Med Hensyn til Kontoen „livsvarige Hædersgaver“ har Ministeriet ikke i Aar aføsket Udvalget nogen Erklæring, men det er tilkendegivet Udvalget, at Ministeren agter at stille Forslag om Forfatteren Johannes V. Jensens Optagelse paa denne Konto.“

Det var, da jeg havde faaet Betænkningen, og da der blev indstiftet en særlig Konto „livsvarige Hædersgaver“. Saa fortsætter Udvalget:

„Udvalget har ment at kunne gaa ud fra, at det Johannes V. Jensen hidtil tillagte faste aarlige Stipendium, 2 400 Kr., ved hans eventuelle Overgang til Hædersgave-Kontoen bliver til Disposition, foruden de Summer, der er blevet til Raadighed ved Dødsfald.“

Ja, saaledes ligger Sagen ganske ligeud. At hæfte sig ved et saa ringe Beløb, 1 000 Kr., 2 000 Kr., højst regnet 2 600 Kr. — anderledes regnet kunde man tale om en Nedgang paa 1 000 Kr. —, at hæfte sig ved et saa lille Beløb paa en Sum af 150 000 Kr. finder jeg er at tage denne Sag pedantisk — vil jeg sige. Jeg synes, man her kan sige, at saavel Ministeren som det nedsatte Forfatterudvalg har holdt sig indenfor det, man i Almindelighed vil kalde status quo, indenfor den givne finansielle Ramme. En lille Afgivelse op eller ned paa 800, 1 100, ja, selv paa 2 600 Kr., paa en Sum af 150 000 Kr., vil alle, der ikke føler eller tænker eller tager en saadan Sag pedantisk, kalde at holde sig indenfor den givne finansielle Ramme.

Jeg har i det høje Finansudvalg erklæret, hvad nu ogsaa Udvalgets ærede Ordfører nævnte, at naar jeg fik et saa stærkt Indtryk af, at Finansudvalget for de kommende Aar vil hævde, at Forfatterudvalget skal holde sig paa det strengeste, paa Øre, indenfor den hidtil givne finansielle Bevilling, vil jeg naturligvis meddele Forfatterudvalget, at saaledes forholder det sig, og det maa det rette sig efter.

Med Hensyn til Enkeltpersoner ønsker